

C/2024/440

3.1.2024

Skarga wniesiona w dniu 19 października 2023 r. – Markov/Komisja

(Sprawa T-1050/23)

(C/2024/440)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Yavor Markov (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciel: I. Stoynev, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej z dnia 29 listopada 2022 r., decyzji komisji konkursowej z dnia 28 lutego 2023 r. oraz dorozumianej decyzji Europejskiego Urzędu Doboru Kadr (EPSO) z dnia 20 lipca 2023 r.;
- zasądzenie, na podstawie art. 270 TFUE, odszkodowania za szkodę, którą skarżący miał ponieść w wyniku/w konsekwencji konkursu EPSO/AD/383/21 na stanowiska prawników lingwistów języka bułgarskiego (AD 7) jako kandydat nr 4 657 756, w którym doszedł do ostatniego etapu, tj. etapu oceny zintegrowanej.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że EPSO nie mogło zgodnie z prawem zmienić struktury i zakresu egzaminów ustnych, a zatem należy stwierdzić nieważność decyzji z dnia 29 listopada 2022 r.
 - Nieprawidłowości natury materialnej w procedurze konkursowej i przypadki nieprzestrzegania prawa doprowadziły do naruszenia uzasadnionych oczekiwań po stronie skarżącego co do struktury i zakresu egzaminu ustnego. EPSO nie mogło zgodnie z prawem zmienić struktury i zakresu tego egzaminu poprzez dodanie oddzielnej trzeciej części poświęconej wyłącznie znajomości prawa Unii.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że EPSO w sposób niezgodny z prawem udzieliło skarżącemu niedokładnych, nieprecyzyjnych, niejednoznacznych, niespójnych i sprzecznych informacji oraz że w związku z tym należy stwierdzić nieważność decyzji z dnia 29 listopada 2022 r.
 - EPSO złożyło kilka ważnych oświadczeń, publicznie na swojej stronie internetowej i prywatnie w wiadomościach przekazanych skarżącemu. Oświadczenia te są wiążące dla EPSO zgodnie z prawem do dobrej administracji zapisanym w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą praw podstawowych”) oraz zasadą „patere legem quam ipse fecisti”. Skarżący oparł się na tych informacjach w swoim podejściu do egzaminu ustnego i posiadał odpowiadające temu uzasadnione oczekiwania. Wyżej wymienione informacje przekazane przez EPSO okazały się niedokładne, nieprecyzyjne, niejednoznaczne, niespójne i sprzeczne. Bezpośrednią konsekwencją tego było to, że skarżący uzyskał gorsze wyniki.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że decyzja z dnia 28 lutego 2023 r. jest niezgodna z prawem i w związku z tym należy stwierdzić jej nieważność.
 - Decyzja z dnia 28 lutego 2023 r. jest, po pierwsze, niezgodna z prawem, ponieważ nie uchyla decyzji z dnia 29 listopada 2022 r., pomimo argumentów przedstawionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Po drugie, komisja konkursowa naruszyła prawo skarżącego do bycia wysłuchanym, ponieważ nie zbadała wszystkich argumentów zawartych w jego zażaleniu, a zbadała argumenty, których skarżący nie przedstawił, co stanowi naruszenie art. 41 ust. 2 lit. a) karty praw podstawowych. Po trzecie, argumenty, które faktycznie wzięła pod uwagę komisja konkursowa zostały rozpatrzone w tak skrótowy sposób, że decyzja jest jedynie ogólnikowym stwierdzeniem. W związku z tym, we wszystkich aspektach, komisja konkursowa nie uzasadniła swojej decyzji z dnia 28 lutego 2023 r., naruszając art. 296 akapit drugi TFUE, art. 41 ust. 2 lit. a) karty praw podstawowych oraz wynikający z kodeksu ⁽¹⁾ obowiązek uzasadnienia swoich decyzji, mając na uwadze fakt, że decyzja nie określiła w jasny sposób podstaw, na których została oparta.

⁽¹⁾ Kodeks dobrego postępowania administracyjnego personelu Komisji Europejskiej w kontaktach ze społeczeństwem (przytoczony w skardze).

4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że należy stwierdzić nieważność dorozumianej decyzji EPSO z dnia 20 lipca 2023 r.
- W zakresie, w jakim uznaje się, że potwierdza ona decyzję z dnia 28 lutego 2023 r., należy również w konsekwencji stwierdzić nieważność dorozumianej decyzji EPSO z dnia 20 lipca 2023 r. z powodów omówionych powyżej odnoszących się do tej decyzji z dnia 28 lutego 2023 r.
-